

Doornenkroon. — In den afgelopen winter ontvingen we van een commissionair in granen alhier, eenige vruchtjes met de vraag, van welke plant ze afkomstig waren. We moesten toen het antwoord schuldig blijven, maar nu we in de beide laatste afleveringen van *D. L. N.* de opstellen over de Doornenkroon hebben gelezen en de vruchten treffend gelijken op de afbeeldingen, die hiervan worden gegeven in de nieuwe Flora van Nederland van Heukels, wil het ons voorkomen, dat het de vruchten van deze plant zijn. Ook de ongestekelde bolronde behooren zeker aan een *Medicago*-soort.

Ze kwamen met de vruchtjes van allerlei andere planten in groote hoeveelheid voor in boonen, welke van uit Klein-Azië hier in Nederland worden ingevoerd en die in den graanhandel bekend staan onder den naam Smirna-boonen, omdat Smirna de uitvoerhaven ervan is.

Hoewel nu deze boonen niet als zaaizaad, maar als veevoederartikel worden gebruikt, wordt verspreiding langs dezen weg wel is waar zeer beperkt, maar blijft het toch altijd denkbaar, dat enkele vruchten of zaden in de stalmest terecht komen en op het land worden overgebracht. Het verschijnen van *Medicago arabica* op plaatsen, waar haar voorkomen vreemd is, zou misschien op deze wijze een verklaring kunnen vinden.

Grijpskerk.

Gebrs. J. FEITSMA.

— De heer Heimans zegt in zijn artikel over de Doornenkroon, afl. 1, dat deze op andere plaatsen zeldzame plant langs de Zeeuwsche wateren en in de omstreken van Bergen-op-Zoom veelvuldig voorkomt. Dat ze ook hier in Vlaardingen geen zeldzaamheid is, was ik juist aan 't onderzoeken toen de vorige aflevering verscheen.

Omstreeks half April vond ik een bloeiend exemplaar aan den spoordijk, waar er bij onderzoek meer bleken te staan. De toevoeging »z. z. z.« in de flora van H, H en T. en »vrij zeldzaam« in Heukels, maakte me nieuwsgierig, of dat van deze streek van toepassing was en ik zocht de heele buurt af.

Dit zoeken is juist daarom zoo gemakkelijk, daardat de donkere vlekken op de bladeren de plant al van ver doen kennen. Het gevolg was, dat ik aan den dijk van Vlaardingen naar Maarsluis talrijke exemplaren vond. Voorbij Maarsluis waren ze nog talrijker. Ondanks den vroegen tijd van 't jaar vond ik daar een paar planten, die aan de z.g. Steenendijk (een oude waterkeering) tusschen de steenen stonden met al vier en vijf windingen in de peulen, en de bruine vlekken ook op de oude blaren.

Ook aan de Delftsche vaart, aan den dijk van Vlaardingen naar Schiedam en in verschillende weilanden heb ik de plant gevonden, talrijk, om te besluiten, dat ze hier geen zeldzaamheid is.

Vlaardingen.

W. H. PADMOS.

Een reuzen Cyperus. — Eenige jaren geleden kwam ik in het bezit van een nietig klein plantje, algemeen bekend onder den naam van Paraplutje. Het is de *Cyperus alternifolius* uit familie der Cyperaceën, Cypergras. Van de *Cyperus Papyrus*, een verwante soort, die aan de oevers van den Nijl groeit, meent men dat het de oudste papierplant is. Volgens een oude afbeelding leverde deze plant het riet voor het Mozes-mandje.

In Zuid-Amerika vindt men een cypergras, dat bij een dikte van eene penneschacht de hoogte heeft van een paar Nederl. el.

Toen zich aan het uiteinde van mijn Cypergras een nieuw uitbotsel vormde, nam ik het er af door den grasstengel ter lengte van eenige centim. af te snijden; na de blaadjes rondom het uitbotsel afgesneden te hebben, plantte ik den stengel met onderste gedeelte van het uitbotsel in een potje met aarde. Het kreeg een plaats in mijn serre, waarin heel veel licht

en lucht is, maar weinig zon en dan nog slechts des zomers tegen den avond. Ik herhaalde die bewerking telkens en daardoor ben ik nu in het bezit van een reuzen bosch in een groote porceleinen bak van 1 meter 13 omvang; terwijl de plant of de omvang der grasstengels tezamen 2 meter 50 bedraagt en de lengte der stengels of grassen 1 meter. Er zijn er bij die 15 à 17 groote blaadjes hebben.

Door telkens aankweken heb ik nog twee kleinere bakken vol. In den eenen reeds stengels van $\frac{1}{2}$ meter, in den anderen mijne laatste stekken.

Nog zij vermeld, dat deze grassoort steeds op vochtige plaatsen, en meest in moerassen en slooten groeit, ze staan bij mij dan ook steeds als het ware in den modder.

Den Haag.

Dr. W. BROES VAN HEEKEREN.

Paardekastanje met bloemen aan den voet. — Dezer dagen in Aerdenhout wandelende, zag ik bij een dikken kastanje, hoe een der uitloopers, die aan den voet van den stam even boven den grond te voorschijn kwam, behalve bladeren ook 6 of 7 bloemen droeg, zooals op de afbeelding te zien is. (De foto was niet voor reproductie geschikt.) Komt zoo iets meer voor?

Eenige dagen later was de bloeiwijze afgeplukt, zoodat niet meer is waar te nemen, of het tot vruchtvorming gekomen zou zijn.

Haarlem.

H. J. CALKOEN.

CORRESPONDENTIE.

Bruine Beuken. In het Vondelpark staan verschillende bruine beuken, welke nu al aardig in het blad komen. Dit is tenminste zoo met de onderste takken welke al volop in blad staan, wat hooger beginnen de knoppen pas te zwellen, aan de bovenste ten slotte is nog niets waar te nemen. Kunt u misschien eene verklaring van dit verschijnsel geven.

Dit is een vaak waargenomen verschijnsel bij vele boomen in parken. Zeer waarschijnlijk is het verschil in belichting de oorzaak; de toppen ontvangen meer lucht en licht; daar het lager gedeelte in de schaduw van andere boomen, soms van de huizen staat. H.

Veldtocht tegen de muggen! »Welk afdoend middel is er tegen den overlast van de gewone steekmug (*Culex pipiens* en *annulatus*) in een boschrijk terrein nabij slooten.«

Den vrager heb ik dadelijk al geantwoord, dat hij, die een afdoend middel tegen den overlast vindt, zijn verdere dagen in rust en weelde slijten kan, indien hij of zij daar lust en aanleg toe heeft; en dat, als die gelukkige eindelijk het leven verlaat, zonder ooit weer last van muggen gehad te hebben, hij zich troosten kan met de zekerheid, dat hij der menschheid die na hem komt, een der grootste weldaden heeft bewezen, die er te bewijzen zijn. Inderdaad! Het is wanhopig strijden tegen muggen en toch, de mensch heeft zoo vaak al met opzet en succes het evenwicht in de natuur verstoord, dat het niet beslist onmogelijk is, dat ook eens het middel ter verdelging van alle steekmuggen wordt gevonden. Lokale kleine middeltjes als: petroleum gieten op plassen, het dempen van moerassen, het beschermen en fokken van zwaluwen en andere muggeneters onder de vogels, het uitzetten van salamanders in de slooten, die niet met petroleum behandeld mogen worden vanwege het vee, het beschermen van kikvorschen en last not least het desinfecteeren van alle open riolen, regenbakken en dergelijke haarden, het is allemaal best, nuttig en noodig. Maar dat helpt alleen plaatselijk en de eene mensch werkt uit domheid of eigenbelang den ander tegen.

Misschien zou het mogelijk zijn een vereeniging op te richten tot verdelging der steekmuggen evenals tegen de ratten. Misschien ook is het mogelijk een parasiet in het groot te kweken, die de larven aantast. Dat is tegen de muizenplaag ook gebeurd. Er zijn landen waar de veldmuizen finaal uitgeroeid zijn. Denk er eens over; ons tijdschrift staat open voor ernstige pogingen. H.

Nieuwe spelling? Is het geoorloofd in uw tijdschrift de »vereenvoudigde« te gebruiken? Zoudt u me daarop in de rubriek »Correspondentie« willen antwoorden?

Vlaardingen.

W. H. PADMOS.

Een enkel klein stukje hindert niet. Persoonlijk is noch de redactie, noch de uitgever er tegen. Wij hebben indertijd al eens een aanloopje er heen genomen, maar de tegenstand was groot; vooral omdat zoo velen jongelui, die *D. L. N.* lezen, nog examens *H. B. S. e. a.* moeten doen en door twee spellingen de kluts kwijt raken, is het voorloopig niet aan te bevelen. H.

Ds. P. de B., Leeuwarden. Uw planten zijn geheel juist gedetermineerd. Over *Incarvillea* zijn prikkelbare meeldraden vindt u een artikel van mijn hand in deel X, blz. 97.